

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΜΕΣΣΟΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ
ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ ΜΕΣΣΟΓΕΙΑΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΡΑΛΥΤΟΥ

Άνθρωπισμός χωρίς Χριστό;
Μητροπολίτου Κορωνείας Παντελεήμονος Καθρεπτίδη

ΧΑΡ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ & Α. ΚΟΥΜΠΗ, ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟ ΜΕΣΣΟΓΕΙΑΣ Τ. Κ. 19003
ΤΗΛ. ΚΑΙ ΦΑΧ: 22990 40040, e-mail: ag.nikolaosmark@yahoo.gr
ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΝΑΟΥ: www.agnikolaosmark.gr

Κ Υ Ρ Ι Α Κ Η 7 Μ Α Ι Ο Υ 2017

✿ «Μνεία Τῆς Τοῦ παραλύτου Θεραπείας».

✿ Μνήμη τοῦ ἐν οὐρανῷ φανέντος σημείου τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

✿ Ἀκακίου μάρτυρος.

ΕΠΙ ΤΗ ΠΡΟΒΑΤΙΚΗ ΚΟΛΥΜΒΗΘΡΑ...

Ἐπὶ τῇ Προβατικῇ κολυμβήθρᾳ, ἄνθρωπος κατέκειτο ἐν ἀσθενείᾳ· καὶ ἰδὼν σε Κύριε, ἐβόα· Ἄνθρωπον οὐκ ἔχω, ἵνα, ὅταν παραχθῇ τὸ ὕδωρ, βάλῃ με ἐν αὐτῷ· ἐν ᾧ δὲ πορεύομαι, ἄλλος προλαμβάνει με, καὶ λαμβάνει τὴν ἴασιν, ἐγὼ δὲ ἀσθενῶν κατάκειμαι. Καὶ εὐθύς σπλαγχνισθεὶς ὁ Σωτὴρ, λέγει πρὸς αὐτόν· Διὰ σὲ ἄνθρωπος γέγονα, διὰ σὲ σάρκα περιβέβλημαι, καὶ λέγεις ἄνθρωπον οὐκ ἔχω; ἄρόν σου τὸν κράββατον καὶ περιπάτει. Πάντα σοι δυνατά, πάντα ὑπακούει, πάντα ὑποτέτακται· πάντων ἡμῶν μνήσθητι, καὶ ἐλέησον ἄγιε, ὡς φιλόανθρωπος.

Ἀνθρωπισμός χωρίς Χριστό;

Ἴσσοι δεν είναι εκείνοι που, ὅταν ἡ χριστιανικὴ οἰκουμένη θα κλείνει τὸ γόνυ μπροστὰ στον Ἐσταυρωμένο Λυτρωτῆ, αὐτοὶ θα εἶναι ἀπορροφημένοι, ἴσως, ἀπὸ προετοιμασίες για να γιορτάσουν τὸ Πάσχα. Ἐνα Πάσχα χωρίς τον ἀναστημένο Χριστό. Καὶ τόσες φορές –τι κρίμα– χωρίς ἀνάσταση στις καρδιές καὶ στις ἐλπίδες!

Ὅλοι αὐτοὶ με τὴν ἀδιαφορία τους συνεργοῦν, χωρίς να το συνειδητοποιοῦν, για να σταυρώνεται ὁ Χριστός. Ἀλλά ὄχι! Εὐτυχῶς ὁ Χριστός δεν ξανασταυρώνεται ἀπὸ τὴν ἀδιαφορία των ἀνθρώπων. Θυσιάστηκε «ἅπαξ». Καὶ ἡ θυσία του αὐτῆ ἰσχύει «εἰς τὸ διηνεκές» – στην αἰωνιότητα. «Μιὰ γὰρ προσφορὰ τετελείωκεν εἰς τὸ διηνεκές τοὺς ἀγιαζομένους» (Ἐβρ. ι', 14).

Ὅταν ὁμως ἀδιαφοροῦμε για τον Χριστό, σταυρώνονται οἱ ἄνθρωποι. Γιατί, ἀδιαφορώντας για τον Χριστό, ἀδιαφοροῦμε για τον ἄνθρωπο, που εἶναι «εἰκόνα τοῦ Θεοῦ». Ἀδιαφορώντας για τον Χριστό ἀδιαφοροῦμε για τὴν δικαιοσύνη, που Ἐκεῖνος ἐκήρυξε. Ἀδιαφορώντας για τον Χριστό ἀδιαφοροῦμε για τὴν ἀγάπη, που Ἐκεῖνος ἔφερε. Ἀδιαφορώντας για τον Χριστό ἀδιαφοροῦμε για τὸν πόνο του ἀνθρώπου «ὑπὲρ οὗ Χριστὸς ἀπέθανε». Ἀδιαφορώντας για τον Χριστό ἀδιαφοροῦμε για τὴν ἀξία του ἀνθρώπινου προσώπου, που Ἐκεῖνος μας φανέρωσε. Ἀδιαφορώντας για τον

Κυριακὴ τοῦ Παραλύτου

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ιωάν. ε' 1-15)

Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα. Ἔστι δὲ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις ἐπὶ τῇ προβατικῇ κολυμβήθρα, ἡ ἐπιλεγομένη Ἑβραϊστὶ Βηθεσδά, πέντε στοὰς ἔχουσα. Ἐν ταύταις κατέκειτο πλῆθος πολὺ τῶν ἀσθενούντων, τυφλῶν, χωλῶν, ξηρῶν, ἐκδεχομένων τὴν τοῦ ὕδατος κίνησιν. Ἄγγελος γὰρ κατὰ καιρὸν κατέβαινεν ἐν τῇ κολυμβήθρα, καὶ ἐτάρασσε τὸ ὕδωρ· ὁ οὖν πρῶτος ἐμβὰς μετὰ τὴν ταραχὴν τοῦ ὕδατος ὑγίης ἐγένετο ὥς δῆποτε κατείχεται νοσήματι. Ἦν δὲ τις ἄνθρωπος ἐκεῖ τριάκοντα καὶ ὀκτῶ ἔτη ἔχων ἐν τῇ ἀσθενείᾳ αὐτοῦ. Τοῦτον ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς κατακείμενον, καὶ γνοὺς ὅτι πολὺν ἤδη χρόνον ἔχει, λέγει αὐτῷ· Θέλεις ὑγίης γενέσθαι; Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἀσθενῶν· Κύριε, ἄνθρωπον οὐκ ἔχω, ἵνα ὅταν ταραχθῇ τὸ ὕδωρ, βάλλῃ με εἰς τὴν κολυμβήθραν· ἐν ᾧ δὲ ἔρχομαι ἐγώ, ἄλλος πρὸ ἐμοῦ καταβαίνει. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγειρε, ἄρον τὸν κράβαττόν σου καὶ περιπάτει. Καὶ εὐθέως ἐγένετο ὑγίης ὁ ἄνθρωπος, καὶ ἦρε τὸν κράβαττον αὐτοῦ καὶ περιεπάτει. Ἦν δὲ Σάββατον ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. Ἐλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι τῷ τετραθευμένῳ· Σάββατόν ἐστιν· οὐκ ἐξεστὶ σοὶ ἄραι τὸν κράβαττον. Ἀπεκρίθη αὐτοῖς· Ὁ ποιήσας με ὑγιῆ, ἐκεῖνός μοι εἶπεν· Ἄρον τὸν κράβαττόν σου καὶ περιπάτει. Ἠρώτησαν οὖν αὐτόν· Τίς ἐστιν ὁ ἄνθρωπος ὁ εἰπὼν σοι, ἄρον τὸν κράβαττόν σου καὶ περιπάτει; Ὁ δὲ ἰαθεὶς οὐκ ἤδει τίς ἐστιν· ὁ γὰρ Ἰησοῦς ἐξένευσεν ὄχλου ὄντος ἐν τῷ τόπῳ. Μετὰ ταῦτα εὕρισκε αὐτόν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἴδε ὑγίης γέγονας· μηκέτι ἀμάρτανε, ἵνα μὴ χειρόν σοι τι γένηται. Ἀπῆλθεν ὁ ἄνθρωπος καὶ ἀνήγγειλε τοῖς Ἰουδαίοις ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ ποιήσας αὐτόν ὑγιῆ.

Χριστὸ ἀδιαφοροῦμε γιὰ κάθε καταπιεσμένο ἀπὸ τὴ βία ἢ τὴν ἀνάγκη, που Ἐκεῖνος θέλησε νὰ καταργήσῃ. Ἀδιαφορώντας γιὰ τὸν Χριστό, ἀδιαφοροῦμε γιὰ τὴν ἀνθρώπινη ἀξιοπρέπεια, που θεμελίωσε τὸ Εὐαγγέλιο.

Καὶ ἀς μὴ σκεφθεῖ κανεὶς ὅτι θὰ ενδιαφερθοῦμε γιὰ τὸν ἄνθρωπο, ἔστω καὶ ἀν ἀδιαφορήσουμε γιὰ τὸν Χριστό. Ἐνας ἀνθρωπισμὸς χωρὶς Χριστό, χωρὶς τὶς βασικὲς ἀξίες που κήρυξε ἡ Ἐκκλησία μέσα στους αἰῶνες, ἀποδεικνύεται φενάκη. Ἐνας τέτοιος ἀνθρωπισμὸς, ἐπειδὴ ἀκριβῶς ἀδιαφορεῖ γιὰ τὶς διαστάσεις τῆς ἀνθρώπινης προσωπικότητος, που μὰς ἀποκάλυψε ὁ Χριστός, αὐτοαυαίρειται.

Τὸ φανερόν ἐστι ἡ ἐποχὴ μὰς. Προοδεύσαμε καὶ ἐξελιχθήκαμε σὲ πολλοὺς τομεῖς μὲ ἐντυπωσιακὰ ἀλμὰτα. Ὅμως ἀδιαφορήσαμε γιὰ τὸν Χριστό. Τὸν ἀφήσαμε σὲ τὸ περιθώριον. Νομίσαμε ὅτι εἴμαστε αὐτάρκειες καὶ ὅτι θὰ οἰκοδομήσουμε ἕνα εὐτυχημένο καὶ εὐημεροῦντα κόσμον χωρὶς Χριστό. Καὶ τὴν δημιουργήσαμε; Ἐνα τραγελαφικὸν κατασκευάσμα! Ὁ ἄνθρωπος καὶ σήμερον,

Κυριακὴ τοῦ Παράλυτου

στις παραμονές του 21ου αιώνα, καταπιέζεται, ζει στην εξαθλίωση κατά εκατομμύρια, γίνεται αντικείμενο εκμεταλλεύσεως, μαζοποιείται, εξανδραποδίζεται, θυσιάζεται στο σύγχρονο Μολώχ των συμφερόντων. Σκοτεινές δυνάμεις, που δρουν στα παρασκήνια των διεθνών δραμάτων με μοναδικό κίνητρο το ιδιοτελές υλικό συμφέρον, το κέρδος κάποιου χιτώνα, εξωθούν τους ανθρώπους σε παγκόσμια κλίμακα στους αλληλοσπαραγμούς, στα αίματα, στις ανθρώπινες εκατόμβες. Και μετά τα όπλα του πολέμου η ρύπανση του περιβάλλοντος από την υπερεκμετάλλευση και τον καταναλωτισμό, μας απειλεί με αφανισμό. Και μέσα στον κολοφώνα των τεχνολογικών και επιστημονικών επιτυχιών και θριάμβων μας, συνειδητοποιούμε ξαφνικά ότι βαδίζουμε «ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς» –στην κόψη του ξυραφιού– και βρισκόμαστε στο χείλος ενός χάους με ανεξερεύνητα ερέβη. Γιατί; Επειδή νομίσαμε ότι θα ζήσουμε χωρίς Χριστό και θα ενδιαφερθούμε για τον άνθρωπο μόνο. Η πραγματικότητα μάς διέψευσε τραγικά και μας αποκάλυψε ότι το γνήσιο, αθηντικό ενδιαφέρον για τον άνθρωπο υπάρχει όπου υπάρχει το αληθινό ενδιαφέρον για τον Χριστό. Δεν υπάρχει ενδιαφέρον για τον άνθρωπο, όταν αδιαφορούμε για τον Θεάνθρωπο. Γιατί τότε στενεύουμε τις διαστάσεις της ανθρώπινης προσωπικότητας.

Υπάρχει όμως, δυστυχώς, και μια άλλη θλιβερή πραγματικότητα, που αφορά εμάς τους πιστούς. Να λέμε ότι ενδιαφερόμαστε για τον Χριστό και να αδιαφορούμε για τον άνθρωπο. Να μας συγκινεί ο εσταυρωμένος Χριστός και να αδιαφορούμε για τους σταυρωμένους συνανθρώπους μας. Να λέμε ότι υπηρετούμε τον Χριστό και να μη υπηρετούμε τον άνθρωπο. Όμως μόνο όταν ενδιαφερόμεθα και διακονούμε και αγαπάμε πραγματικά τον άνθρωπο ενδιαφερόμεθα και διακονούμε και αγαπάμε τον Χριστό. Γιατί τίθεται αμείλικτο το ερώτημα του ευαγγελιστή Ιωάννη: «ὁ γὰρ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν ὃν ἑώρακε, τὸν Θεὸν ὃν οὐχ ἑώρακε πῶς δύναται ἀγαπᾶν;» (Α΄ Ιωάν. δ΄, 20).

Κι έτσι είναι δυνατόν να υπάρχει η εξής αντίθεση: Από τη μια πλευρά εκείνοι που ομολογούν τον Χριστό και ενδιαφέρονται για τον Χριστό, δεν ενδιαφέρονται όμως για τον άνθρωπο. Δεν αγωνίζονται όσο πρέπει για την επικράτηση της αγάπης, της δικαιοσύνης, της ελευθερίας, της ανθρωπιάς ανάμεσα στους ανθρώπους. Και από την άλλη εκείνοι που λένε τουλάχιστον ότι αγωνίζονται γι' αυτά, αδιαφορώντας για τον Χριστό. Γιατί νομίζουν ότι ο Χριστός και η Εκκλησία εκπροσωπούν απλώς την συντήρηση και την υποστήριξη των κατεστημένων. Αλλά χωρίς Χριστό ο αγώνας των αποδεικνύεται αντιφατικός και άκαρπος. Από αυτή την αντίθεση προκύπτουν πόλεμοι και καταστροφές της ιστορίας. Υπεύθυνοι γι' αυτή τους την αντίληψη είμαστε εμείς οι

Κυριακή του Παραλύτου

πιστοί, που μείναμε, ἐν πολλοῖς, εγκλωβισμένοι σ' ἓνα αρρωστημένο θρησκευτικό απομονωτισμό. Απασχολημένοι με το «ἠδύσμον καὶ τὸ ἄνηθον καὶ τὸ κύμινον» (Ματθ. κγ', 23), ξεχάσαμε τα βαθύτερα του νόμου, «τὴν κρίσιν καὶ τὸ ἔλεος καὶ τὴν πίστιν», δηλαδή την δικαιοσύνη και την ευσπλαγχμία και την τιμότητα. Δηλαδή δεν αγωνιστήκαμε ὅσο πρέπει για τον ἄνθρωπο, για την ζωντανή παρουσία του Ευαγγελίου μέσα στον σύγχρονο κόσμο.

Τί' αυτό πρέπει κι εμεῖς, που ομολογοῦμε τον Χριστό και περιβάλλομε κάθε χρόνο συγκινημένοι τον Εσταυρωμένο, να αναθεωρήσουμε την συνέπεια της στάσεώς μας.

Στην ιστορία της σταυρώσεως υπάρχει ἓνα παρήγορο σημεῖο. Ανάμεσα στους ἀδιάφορους στρατιώτες, ἓνας, ο επικεφαλής, ο εκατόνταρχος συγκλονισμένος ἀπ' τα γεγονότα βροντοφωνεῖ στο τέλος: «ἀληθῶς Θεοῦ Υἱὸς ἦν οὗτος» (Ματθ. κζ', 54). Και προχωρεῖ ἀπὸ την ἀδιαφορία για τον Χριστό στην ομολογία του Χριστοῦ. Αν εμεῖς οἱ πιστοὶ ενσαρκώνουμε το μήνυμα του Χριστοῦ, το μήνυμα της Εκκλησίας, γνήσια, αγωνιστικά, δυναμικά, αποφασιστικά, ἴσως –ἢ μάλλον οπωσδήποτε– αὐτός ο ἓνας θα βρει πολλοὺς μιμητές ἀνάμεσα στους σύγχρονους ἀδιάφορους. Για να σωθεῖ ο κόσμος και ο ἄνθρωπος σήμερα.

Μητροπολίτου Κορωνεῖας Παντελεήμονος Καθρεπτίδη, ἀπὸ το βιβλίο «ΨΗΓΜΑΤΑ», σελ. 172 - 176, ἐκδόσεις ΑΡΜΟΣ 2011

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

1) ΓΙΟΡΤΗ ΝΕΟΤΗΤΑΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

Σήμερα, Κυριακή 7 Μαΐου 2017 και ὥρα 5.00 μ.μ. θα γίνει στο Ναό μας η Γιορτὴ Νεότητος της Ι. Μητροπόλεώς μας. Πρόγραμμα Γιορτῆς Νεότητος: 5.00 μ.μ.: Περιήγηση στη Δωροέκθεση. 6.00 μ.μ.: Ομιλία για τους Γονεῖς με θέμα “Καρδιά Μάνας”, ἀπὸ την κ. Μαρία Μουρζά. 7.15 μ.μ.: Ὑμνοι-Τραγούδια-Παραδοσιακοὶ Χοροὶ ἀπὸ τα Καθηχητικά. 8.15 μ.μ.: Κλήρωση με πλούσια δώρα!

2) 🕒 ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΘΕΙΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ 🕒

Δευτέρα 8 Μαΐου 2017, Ἅγιος Νικόλαος Μαρκ/λου 7:00π.μ.

Τρίτη 9 Μαΐου 2017, Ἅγιος Νικόλαος Μαρκ/λου 7:00π.μ.

Τετάρτη 10 Μαΐου 2017, Ἅγιος Νικόλαος Μαρκ/λου 7:00π.μ.

Σάββατο 13 Μαΐου 2017, Ἅγιος Νικόλαος Μαρκ/λου 7:00π.μ.

3) 🕒 ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΙΚΗ ΕΚΔΡΟΜΗ ΤΗΣ Ε.Φ.Α. 🕒

Η Ενοριακὴ Φιλόπτωχος Αδελφότητα του Ιεροῦ Ναοῦ μας διοργανώνει τη Δευτέρα 15 Μαΐου 2017 Απογευματινὴ Προσκυνηματικὴ Εκδρομὴ στην Ιερά Μονὴ Παναγίας Φανερωμένης Σαλαμίνας. Ὁρα ἀναχώρησης 3:00 μ.μ. ἀπὸ τον Ἅγιο Νικόλαο. Τιμὴ εισητηρίου 15 €. 🕒

ΧΑΡ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ & Α. ΚΟΥΜΠΗ, ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟ ΜΕΣΟΓΕΙΑΣ Τ.Κ. 19003, Τ.ΗΛ. ΚΑΙ FAX: 22990 40040,
e-mail: ag.nikolaosmark@yahoο.gr, ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΝΑΟΥ: www.agnikolaosmark.gr

Κυριακή του Παραλύτου